

عنوان مقاله:

بررسی فضای سبز شهری در ارائه خدمات اکوسیستمی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

شقایق قربان زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری،

خلاصه مقاله:

گسترش شهرها باعث تشدید عوارض بی حد و ناپایدار شهری شده است، که تشدید الودگی های محیطی از مهم ترین این عوارض به شمار می آید که خود، زمینه ساز از بین رفتن فضاهای سبز درون شهری و تغییر کاربری اراضی است و با توجه به اینکه خدمات اکوسیستمی شهری توسط طیف وسیعی از اکوسیستم های تولید می شوند و فضاهای سبز شهری یکی از مهم ترین این کاربری ها می باشد، مدیریت اکوسیستم های شهری باید با پویایی های اجتماعی اکولوژیکی زمینه ای توسعه یافته، مرتبط باشد. چرا که این ارتباطات و تعاملات برای پایداری، ارتقاء خدمات اکوسیستمی فضاهای سبز شهری حائز اهمیت می باشد. اهمیت فضاهای سبز در محیط شهری تا آن حد است که به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع مطرح شده و در عین حال معیاری برای ارتقای کیفیت فضای زندگی محسوب می شوند. از زمانی که بحث فضای سبز به عنوان بخشی از کالبد شهر مطرح شده لزوم برنامه ریزی، طراحی و مدیریت فضای سبز و پایش سرانه ی آن امری ضروری است. فضاهای سبز شهری، برخی خدمات ارزشمند را به شکلی مستقیم و غیر مستقیم به محیط پیرامونی خود عرضه می کند. این خدمات از ارائه مکان و فرصت های تفریحی گرفته تا ایجاد مسیل، بهبود کیفیت هوا و همچنین مزایای مربوط به کاهش تراکم مسکن و حفظ تعادل محیط زیست شهری را شامل می شود. لذا با توجه به فراوانی و اهمیت خدمات اکوسیستمی که فضای سبز و گیاهان در شهرها ارائه می کنند، برنامه ریزی متناسب و موثر در سطوح مختلف برنامه ریزی شهری، جهت بهره مندی از اثرات متعدد اینگونه فضاها از یک سو و افزایش دانش عمومی، همکاری و مشارکت مردمی از سوی دیگر، برای بهبود شرایط زیست محیطی فعلی، ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، خدمات اکوسیستمی، اکولوژی شهری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641186>

